

til Oprettelse af et saadant Register, som henstaaende ubesvaret og derfor som et Spørgsmaal, der burde tages op til Overvejelse fra det kommende Udvalgs Side. Hvis jeg ikke følte mig overbevist om, at det ærede Medlem selvfølgelig som Partioordfører har sat sig ind i den Betænkning, som Kommissionen har afgivet, kunde jeg virkelig fristes til at tro, at det ærede Medlem var uvidende om hele denne Sags Forhistorie, men da han selvfølgelig har læst Betænkningen, kan dette jo ikke være Tilfældet, og det maa da undre mig, at det ærede Medlem her taler om en fremtidig Opgave, som det paahviler Udvalget at løse, naar han ved, at denne Opgave: Afgørelsen af, om der er Trang til en Lovgivning af denne Art, har fundet sin Løsning gennem de gentagne og stærke Henvendelser, der er kommet fra samtlige kommunale Hovedorganisationer her i Landet til Indenrigsministeriet. Nu spørger jeg det ærede Medlem: Hvad er det for et Resultat, han formener, Udvalget vilde kunne faa af en Undersøgelse af denne Lovgivnings Nødvendighed, naar den Række Henvendelser, for hvilke der i Betænkningen er gjort Rede, foreligger? Det ærede Medlem siger, at i de større Kommuner kan det være, der er Trang dertil, men i Landkommunerne er der efter det ærede Medlems Mening ikke Brug for Oprettelse af saadanne Registre. Ja, ogsaa dette maa forbavse mig, da det ærede Medlem jo ved paa Grundlag af det Kendskab, han har til Betænkningen, at allerede i 1916 har De samvirkende Sogneraadforeninger rettet indtrængende Henstilling til Ministeriet om Oprettelse af Folkeregistre, og ved, at denne Henvendelse er gentaget, og at i den allerseneste Tid, efter at Kommissionens Arbejde var paabegyndt, ja, endogsaa efter at det var fuldført, har De samvirkende Sogneraadforeninger paalagt deres Bestyrelse at drage Omsorg for, at den Lovgivning, som igennem denne Kommissions Arbejde var forberedt, kom til at nyde Fremme. Det synes ikke at harmonere stærkt med det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Opfattelse af denne Lovgivnings Betydning for Landkommunerne, og det maa saa meget mere forundre mig, som, saa vidt jeg ved, det ærede Medlem endogsaa har været Sogneraadformand gennem den Periode, der her har været Tale om, og i hvilken disse Henvendelser er kommet fra den Forening, som ogsaa repræsenterer det ærede Medlems Kommune.

Nu taler man om de store Udgifter,

som Folkeregistrenes Oprettelse vil paalægge Stat og Kommune. Jeg kan ikke undlade at udtale min Forbavelse derover. At der i de enkelte Kommuner vil foranlediges en Udgift ved Registrenes Oprettelse og Førelse, derom er der jo ikke Tvivl. Men man maa, naar man vil se denne Sags finansielle Betydning, ikke nøjes med at spørge: Hvor mange Kroner om Aaret vil det koste at faa dette Register ført? Det vil muligvis nok koste nogle Kroner, mange tror jeg nu ikke, der bliver Tale om for de smaa Kommuner. Men man maa ogsaa spørge om: Hvilken Indtægt kan Kommunen paaregne at faa derigennem, at man er i Stand til at følge Personer gennem deres skiftende Opholdssteder? Denne Side af Sagen synes det ærede Medlem ikke at have haft Blik for, og det er dog den, som i første Række har foranlediget de Ønsker om Folkeregistres Oprettelse, som de kommunale Hovedorganisationer har fremført overfor Indenrigsministeriet.

Om Ansættelse af nye Embedsmænd til Forvaltning af Folkeregistrene og til at føre Tilsyn med dem vil der ikke blive Tale. Forholdet er det, at det fornødne Tilsyn vil blive ført gennem Indenrigsministeriet og med Bistand fra Statistisk Departement. Og i Anledning af den af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorte Bemærkning om, at han er ængstelig for, at Tilsynet, udført gennem Amterne, vil vise sig utilfredsstillende, men snarere mener, at man burde lægge det i Hænderne paa en enkelt af Ministeriets Embedsmænd, da skal jeg sige, at selvfølgelig vil Tilsynet blive centraliseret i en af Ministeriets Embedsmænd. Dette vil ingenlunde kræve Nyoprettelse af noget Embede — vi har tilstrækkelig Arbejds-kraft til, at dette kan udføres —, men dette Tilsyn vil blive udøvet overfor Kommunerne gennem den Forbindelse, som den vedkommende Embedsmand har med Amtskontorerne ud over Landet. Man benytter altsaa en bestaaende administrativ Indretning og undgaar derigennem Fordyrelse ved Registrenes Førelse og Tilsyn dermed, og dette tror jeg er i alles velforstaaede Interesse. Derfor forekommer det mig heller ikke, at der er nogen som helst Disharmoni mellem dette Lovforslags Fremsettelse og forhaabentlig dets Gennemførelse i indeværende Rigsdagssamling og de Sparebestræbelser, som fra alle Sider nu erkendes nødvendige.

At det ærede Medlem Hr. Blang ikke kan indse, at denne Lovgivning er nød-